

Från min salong

Hinke Bergegren

1907

Under alla dessa fängelsemånader har visst ingenting glatt mig mer än några brev jag fått, efter *Brands* novembernummer. Icke särskilt för de vackra, varma ord jag mottagit för mina korta runor över vår gode kamrat Einar Håkansson och över de mördade Chicago-anarkisterna, nej, för de glädjebetygelser som kommit till uttryck med anledning av *Brand*-frågans lösning. Jag vågar säga: en entusiastisk glädje har *Brand* kommiténs beslut väckt inom den socialistiska ungdomsrörelsen; hos många, många därför att förbundet nu har sin egen veckotidning och, det tycks, hos *alla* därför att vår gamla månadstidning likafullt fortsätter. Så kär har den blivit oss ungsocialister; och att jag här i min tysta ensamhet känner icke så liten stolt glädje däröver, det är ju mänskligt.

I de förföljelsens dagar, vari vi sedan mer än ett par år levat, har *Brand* varit vårt vapen och den fana omkring vilken vi samlats. Förut rådde lugnare tider, men alltid var *Brand* en välkommen gäst hos de revolutionära bland de unga.

Femton år gammalt är i år vårt förbund. Från dess första glada dagar berättas en massa mer eller mindre tokroliga pojkestreck och tanklösa »bragder», som alldeles bortskymma den entusiasm och det allvar som likväl behärskade många av förbundets dåvarande medlemmar. Det var säkert stora bekymmer och svårigheter, då *Brand* startades. Bidrag hade de visserligen ej svårt att få, ty de unga Stockholms-bohémerna voro snart sagt alla poeter och skribenter. Men att skaffa pengar - det var en konst vari de ägde liten färdighet. Ut kom dock nummer efter nummer. Men affärerna voro miserabla.

För att ordna företaget förlades det slutligen till Landskrona, utkom mera regelbundet, och som det revolutionära allvaret allt mera präglade såväl förbundets verksamhet som de enskilda medlemmarnas uppträdande, började myndigheterna nu kasta sina blickar på ungsocialisternas agitation.

Den antimilitaristiska propagandan var det, som väckte mordsamhällets raseri.

Hade man trott, att med förföljelsen skulle rörelsen krossas, så var man mer än tillåtligt enfaldig. Tvärtom har vår rörelse sakta, men säkert utvecklats.

Brand kom åter till Stockholm och har därifrån utgått i ständigt större och större upplagor. Och nu i år, då vi fira femtonårsdagen, göra vi *Brand* till veckotidning och av *Brands Månadshäfte* utskicka vi det första numret till nyårsdagen och sedan en gång i månaden.

Myndigheterna ha så velat.

Då vinden är god, så segla vi.

Och nu gäller det, att vi alla hjälpas åt. Den strid, vi ha begynt, har kanske synts mången vågsam; den, som återstår, bär säkert vida större faror i sitt sköte. Just därför måste vi rusta oss, både till försvar och för att än bättre kunna sprida våra revolutionära idéer.

Alla måste vi vara med, alla måste taga del i agitationsarbetet. Den ena kan skriva, den andra kan tala, den tredje förstår att i det enskilda livet värva anhängare, den fjärde att sprida våra tidningar och skrifter, - alla äro vi lika behövliga, den ena är icke en smula för mer än den andra; alla äro vi kamrater som vilja verka, vilja vara nyttiga i vår stora strid för proletariatets frigörelse och grundläggandet av ett fritt, rättvist samhälle.

Vårt vackra och stolta mål: människornas lycka, skänker oss den rätta stridsglädjen. Motståndet, förföljelsen, hatet, beljugandet - allt det där eggjar vårt glada mod. Vårt djupa flrakt för våra fiender bevarar oss från att frestas till några slags kompromisser.

Hänsynslös kamp mot det ekonomiska tyranniet liksom emot allt tyranni, det vilja vi föra, och nu slipa vi nya vapen för denna vår strid.

Packet kallar vår hänsynslöshet för råhet, och det säger bestämt ifrån att vi förverkat allt allmänt anseende. Tänk! Så är det väl bäst att vi också, en gång för alla, säga bestämt ifrån - att vi alldeles icke lockas av packets allmänna anseende. Må stortjuvaran och de höga i stortjuvarnas samhälle behålla det för sig och sina krypdjur. Vi skola, så långt vi kunna, avslöja dem.

Det skall komma i små portioner.

Läs därför varje nummer av *Brand* och *Brands Månadshäfte*.

Ystads kronohäkte 16/11 1907

Hinke Bergegren.

Det Anarkistiska Biblioteket

Hinke Bergegren
Från min salong
1907

Tidningen Brand #12 1907

sv.anarchistlibraries.net